

Inspiratsioonikindad

Paremate tulemuste saavutamiseks lappavad usinamad kindakudujad ajakirju, loevad raamatuid, teised vuristavad juba näppuharjunud mustreid kinnasteks.

Tänavu algab kindanautlejate hooaeg Viljandis. Miks? Sest kindameister Kristi Jõeste näitab seal oma viimase seitsme aasta loomingut.

Näitusekindad on justkui eksootilise linnu kõige värvikirevamad suled oma peente mustrite ja oivaliste värvitoonidega. Kuid ometi on need meie oma mustrid. Kinnaste kudumisel on autor lähtunud muuseumides leiduvatest Eesti kinnastest ning rahvuslikest tikandimotiividest, mida ta on oma äranägemise järgi ümber seadnud.

Kirikinnas – tegemist mitmeks õhtuks isegi vilunud kuduajale.

150 aastat tagasi oli kinnastel lisaks suurele tarbeväärtusele kindel koht ka rahvapärastes rituaalides. Näituse autori eesmärk ei olnud vaid taaselustada endisaegseid mustreid ja värvides peituvaid sõnumeid. Pigem panna kaasaegseid märkama Eesti kinnastega seonduvaid põliseid ilukaanoneid.

Kristi Jõeste arvates saavad mustrid parimad siis, kui nende tunnetamine tuleb otse südamest – kui saad kontakti iseendaga, intuitsiooniga, inspiratsiooniga. Mõtlemisel ja kaalumisel pole rabava tulemuse saavutamisel teinekord üldse rolli. Kes kunstnikest poleks tundnud, et vahel tulevad parimad ideed sekunditega ning pärast on väga raske seda ratsionaalselt selgitada ja kommenteerida. See lihtsalt sündis.

Kindlasti aitab selline näitus väärtustada kindakudumist kui kunsti – kui ikka paari labakute kudumiseks tuleb ühele vardale luua 43 silma ning kudumiseks on ühekordne villane lõng, tundub see tõelise väljakutse. Ahhetamapanev on fakt, et sellise kindapaari kudumise peale kulus autoril ligi sada tundi.

Näituselt tulles tunduvad ka kõige ilusamad sõnad tühised, sest näh-

Kui kirikinda tegemiseks oskusi napib, saab kindale anda toreda väljanägemise tikkides.

tu on väga meeliülendav. Meie hulgas leidub ikka veel inimesi, kes oskavad lugeda esivanematelt päranduseks jäetud kirju ja neid taaselustada. Siit ka soovitus – ei maksa peljata viletsat ilma ja otsida muid vabandusi, tuleb lihtsalt minna kõike seda ilu kaema, sest pakutav on kodust välja tulemise vaeva väärt. Ja mis kõige tähtsam, saadud elamusest võib sündida hoopis teie enda kordumatu muster.

Näitus “Kirjatud teekond” läheb Viljandist rändama Tallinnasse (Rahvakunstigalerii) ja Tartusse (Eesti Rahva Muuseum), ja kui veab, põikab ka Pärnusse ning kevadel jõuab Kihnu välja.

PILLE HERMANN

PILLE HERMANN

Pilgupüüdmiseks ei olegi alati tähtis keeruline kiri, meeoloka tulemuse saab ka, kasutades toon toonis lõngu.

